

Ved Lovforslagets 1. Behandling udtalte de forskellige Partiers Ordførere (Wilmann [S.], Pinholt [V.], Fibiger [K.] og Henningsen [R.]); sig i Overensstemmelse med de Synspunkter, som fra deres Side er udviklet i den af Udvalget afgivne Betænkning. Udvalget delte sig efter denne i et Flertal, bestaaende af Socialdemokraterne og de Radikale, og 3 Mindretal, hvoraf det første bestod af Venstres Medlemmer undtagen Aksel Jensen, det andet af de Konservative og det tredje af Aksel Jensen. *Flertallet* udtalte, at det „har ikke næret Ønske om at bevare kommunal Ejendomsskyld som fast Led i den kommunale Beskatning, men da det af Forhandlingerne i Udvalget hurtigt blev klart, at skulde der opnaas Enighed om Lovforslagets Gennemførelse mellem de Partier, som i Forening gennemførte Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Grundskyld til Staten, og som ved Lovforslagets første Behandling sluttede sig til Princippet om kommunal Grundskyld, maatte det ske paa et Grundlag, hvor Bestemmelsen om Nedfældning af de gamle Skatter bortfaldt, og hvor kommunal Ejendomsskyld indgik som et fast Led i den kommunale Beskatning.“

Flertallet udarbejdede under disse Forudsætninger en Række Ændringsforslag.

Det *Mindretal*, som bestod af 4 Venstremænd, og som i Udvalget stillede nogle foreløbige Ændringsforslag, begrundede først, hvorfor det ikke saa sig i Stand til at stille endelige Ændringsforslag, og fremsatte derefter nogle Hovedpunkter for Mindretallets Stilling til Lovforslaget. Det udtalte:

„Mindretallet gør da først opmærksom paa, hvad dets Ordfører ogsaa har givet Udtryk under Lovforslagets Behandling, saavel i Tinget som i Udvalget, at det, Mindretallet tilstræber, er at tilrettelægge et saa ligeligt og retfærdigt Beskatningsgrundlag for de kommunale Ejendomsskatters Paa-ligning som muligt, og at det vil arbejde paa en Ordning efter de Grundprincipper, som er nedlagt i Loven af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af fast Ejendom.

Mindretallet maa derfor kræve:

1. At der ikke foregaar nogen Nedfældning af Hartkorns- eller andre Skatter som Gammelskat.
2. At saavel Jordværdi som Bygningsværdi beskattes under Form af „Grundskyld“ og „Ejendomsskyld“, og at Beskatningspromillen for Ejendomsskylden sættes noget lavere end for Grundskylden.
3. At der i Loven fastlægges visse bestemte Skattepromiller for *Amtskommunerne, København og Købstæderne*, som ikke maa overskrides, og som i Hovedsagen betinger de samme Skattebeløb paa fast Ejendom, som hidtil har været paa-lignet.